

Pozdravi.

Kadar zjutraj solnce rano vstane
in čez rožne šetat gre poljane,
k tebi skozi okence pogleda:

Dobro jutro!

Ko odideš v vrtec med gredice,
kjer dehteče rastejo cvetlice,
te pozdravi roža in reseda:

Dober dan!

Ko slovo od zemlje solnce vzame,
prva zvezda se na nebu vname,
pa mežikne, vošči ti seveda:

Dober večer!

Kadar več ni žive duše čuti,
pa dovoli, draga, da v minuti
tej oglasi moja se beseda:

Lahko noč!

Petruška.

Odgovor na ljubavno pismo.

Kot mehek sen se spušča sneg na mesto,
skoz okno veje mraka pajčolan,
zazibala se duša v sladko siesto
je sanj, ginočih nemo v mroči dan.

Stopile misli so na snežno cesto
in srečale so tebe sred poljan,
čarobno so pozdravile nevesto
in vse so legle v tvojo malo dlan.

Vse belo, vse. Ne, tvoje le besede
kot rože klijejo izpod snegá
in lijejo škrlat v daljave blede

in lijejo sladkost mi v dno srca . . .
In prede mrak skrivnosti svoje, prede —
In v roki list mi droben trepeta . . .

Vojeslav Molè.